

community

The New Apostolic Church around the world

01/2022/LV

2022. gada devīze:
Kopā ar Kristu

Ievadraksts
Kopā ar Kristu

Dievkalpojums
Kā Dievs jautā tev

Baznīcas mācība
Baznīca saka „jā” dzīvībai

New Apostolic Church
International

■ Ievads

3 Kopā ar Kristu

■ Dievkalpojums

4 Kā Dievs jautā tev

■ Bērnu stūrītis

10 Jēkabs iegūst
pirmdzimības svētību
ar viltu

12 Ciemos pie Veras
Singapūrā

■ Doktrīna

14 Baznīca saka „jā” dzīvībai

■ Pasaules ziņas

18 Kopība nozīmē - viens ceļš
un viens mērķis

Kopā ar Kristu

Mīļie ticības brāļi un māsas,

Jaunais gads mums liek apņemties: mēs ticībā koncentrējamies uz Kunga dienu!

Mēs ticam tam, ka Kristus nāks, lai paņemtu pie sevis draudzes līgavu. Un 2022. gada devīze ir: „Kopā ar Kristu!”

Šajā vārdā „kopā” mēs redzam šādas lietas:

- kopība ar trīsvienīgo Dievu,
- kopība dievkalpojumā,
- dzīvošana kopībā,
- dzīvo un mirušo kopība.

Ko tas nozīmē - kopība ar trīsvienīgo Dievu? Dievišķā dzīve ir dzīve kopībā. Trīsvienīgais Dievs ir Tēva, Dēla un Svētā Gara kopība. Un šis Dievs aicina cilvēkus kopībai ar Viņu. Tas, kurš nes sevī dievišķo dzīvību, ilgojas pēc kopības ar Dievu.

Šo kopību mēs piedzīvojam kopībā dievkalpojumā. Dievkalpojumā Jēzus Kristus dāvā mums savu vārdu, savu žēlastību, savu miesu un asinis. Mēs esam kopā ar tiem, kuriem ir viens un tas pats mērķis un ir ejams viens ceļš.

Dzīvošana kopībā sagatavo mūs uz Kunga atnākšanu. Jo šeit mēs augam kopā kā līgavas draudze, lai pārvarētu visu, kas mūs šķir. Dzīvošana kopībā ar Kristu nozīmē: dari tā, lai tu varētu dot tuvākajam un arī saņemt no viņa.

Paliek vēl dzīvo un mirušo kopība. Kopība Kristū ir stiprāka par nāvi. Gan dzīvie, gan arī mirušie caur vārdu un

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

sakramentu tiek gatavoti Kristus atnākšanai. Tad mirušie un dzīvie būs vienmēr kopā pie Viņa.

Tas ir mūsu ticības mērķis, un, lai to sasniegtu, mēs strādājam kopā. Savējie ir pārliecināti: Dievs ir ar savējiem. Un apustuļi lūdz par viņiem.

Es novēlu visiem svētīgu 2022. gadu, kas mūs vedīs tālāk pretī mērķim – būt kopā ar Kristu.

Ar sirsniem sveicieniem jūsu

Žans Luka Šneiders

I Kā Dievs jautā tev

Pirmais dievkalpojums, kuru pirmapustulis Žans Luka Šneiders varēja noturēt ārpus Eiropas kopš 2020.gada marta pandēmijas sākuma, bija 2021. gada 15.augustā Dodomā (Tanzānija).

Attēls: Huyomimi, Tanzānijas Jaunapustuliskā baznīca

1.Mozus 3, 9

*Un Dievs tas Kungs
sauca Ādamu,
sacīdams: kur tu esi?*

Mani mīļie brāļi un māsas, man ir jāsaka, ka mana sirds ir pilna prieka un pateicības. Tā ir pirmā reize kopš 2020.gada marta, kad es drīkstēju izbraukt ārpus Eiropas. Tā ir pirmā reize, kad drīkstu piedzīvot dievkalpojumu tik lielā lokā un ar tik lielu kori un orķestri. Tas ir liels prieks un liela žēlastība. Jūs jau zināt, ka mums visur pasaulē jāpiedzīvo grūti laiki un apstākļi. Un, pat ja jums šeit, Tanzānijā, vīruss nav sagādājis tik lielas problēmas kā citās valstīs, tomēr es zinu, ka jums ir jācinās ar daudzām citām problēmām un jāpārvar grūtības. Un katru reizi, kad mēs tiekam konfrontēti ar grūtībām un apstākļiem, nāk tas pats gars un uzdod to pašu jautājumu: „Kur tad ir jūsu Dievs? Kāpēc Viņš nepalīdz jums? Kāpēc Viņš nenovērš to visu? Kāpēc

Viņš tev nav palīdzējis un ir pieļāvis visas šīs briesmīgās lietas? Kur ir tavs Dievs?" (Psalmi 42, 2) Bet mēs zinām atbildi: Dievs ir šeit!

Dievs Tēvs, Radītājs, ir vēl joprojām savā darbībā. Viņš rūpējas par savu radījumu, Viņš aprūpē mūs ar to, kas mums ir vajadzīgs mūsu dzīvē. Viņš ir tas, kas dod mums gaisu elpošanai un barību mūsu miesai. Viņš dod mums visu, kas mums ir nepieciešams ikdienas dzīvei.

Dieva Dēls arī ir šeit! Viņš nomira pie krusta mūsu dēļ, atgriezās atpakaļ pie sava Tēva debesīs, lai sagatavotu mums vietu. Tagad Viņš ir pie sava Tēva kā mūsu aizbildnis, kas iestājas par mums (1. Jāņa 2, 1).

Dievs, Svētais Gars, ir savā darbībā. Viņš darbojas baznīcā, dāvā mums mierinājumu, spēku un žēlastību. Viņš ir darbā pie mūsu sirdīm, lai vestu un mierinātu mūs. Mēs zinām, ka Dievs ir šeit un darbojas mūsu labā.

Taču Dievs nāk pie mums un uzdod mums jautājumus. Viņš saka: „Tagad jūs zināt, kur Es esmu, bet kur jūs esat?” Jūs jau zināt notikumu ar Ādamu un Ievu, kad tie krita grēkā un kad tiem kļuva skaidrs, ko tie sliktu bija izdarījuši, tie kaunējās. Tas ir, tie noslēpās; tie nevēlējās, lai Dievs tos redzētu. Taču Dievs sauca tos un sacīja: „Kur jūs esat?” Ar šo jautājumu Dievs vēlējās pateikt skaidri: „Es jūs neatmetīšu. Es rūpēšos par jums arī turpmāk. Jūs bijāt nepaklausīgi, un jums tagad jānes šīs nepaklausības konsekvences, taču Es jūs milu joprojām un vēlos jums palīdzēt.”

Tagad Dievs nāk pie mums un uzdod šo jautājumu: „Kur tu esi?” Protams, Dievs negaida atbildi, lai zinātu, kur mēs esam. Viņš zina visu. Kad Viņš uzdod šo jautājumu, Viņš vēlas mums palīdzēt. Viņš vēlas mums palīdzēt, pārbaudīt, kur mēs atrodamies. Viņš grib mums palīdzēt, pārbaudīt mūsu dvēseles stāvokli, lai mēs spētu izmantīt to, kas mums ir jāizmaina.

Varbūt mums klājas tāpat kā toreiz Ādamam un Ievai, kad viņi secināja: „Ak, mēs esam lieli grēcinieki!” Un mēs saprotam, ka nevarēsim sasniegt mūsu ticības mērķi. Un tad mēs domājam, ka neesam cienīgi nest Dieva bērna titulu. Taču tad nāk Dievs un saka: „Kur tu esi? Nekaunies, nebaudies! Nāc, Es tevi neatgrūdišu, Es vēlos dāvāt tev savu žēlastību. Nebīsties un nevilcinies, nāc pie manis! Es milu tevi.” Tas ir pirmais jautājums: „Kur tu esi? Nebaudies! Nāc pie manis, Es tev piedošu.”

Nākamais jautājums, ko Dievs mums uzdod, ir: „Hei, kur tu esi? Pēkšņi tu esi pavisam tālu projām no manis! Lūdzu, pārbaudi savu dvēseles stāvokli, pārbaudi savu sirdi! Vai tu nejutī, ka pamazām attālinies no manis?” Varbūt mēs esam mazliet vilušies, jo Dievs nav uzklaušījis mūsu lūgšanas. Viņš nav piepildījis mūsu vēlmes, un tagad mēs pamazām attālināmies no Viņa aizvien tālāk un tālāk. Viņš tad saka mums: „Kur tu esi? Tu attālinies? Neaizmirsti, ko Es esmu tavā labā darījis!” Dieva Dēls arī vairs nav nācis uz šo zemi, lai paveiktu kādu brīnumu. Viņam nevajadzēja mirt pie krusta, lai dziedinātu slimos. Viņš ir nācis, lai glābtu tavu dvēseli! Viņš vēlas tevi pilnīgi atbrīvot no ļaunā; Viņa mērķis ir ievest tevi savā valstībā, kur tu tiksi pilnīgi atbrīvots no ļaunā. Viņš jautā: „Ko tu dari tur? Nāc atpakaļ, Es vēlos tevi pilnīgi atbrīvot no ļaunā un ievest tevi savā valstībā!”

Dievs nāk pie mums un jautā: „Kur tu esi?”

Bībelē mēs varam atrast veselu rindu ar jautājumiem. Caur pravieti Eliju Dievs jautā savai tautai: „Cik ilgi jūs klibosīt uz abām pusēm? Ja tas Kungs ir Dievs, tad sekojiet Tam!” (1.Ķēniņu 18, 21) Dievs uzdod mums to pašu jautājumu: „Kāpēc jūs vilcinieties? Ja jūs ticat Man, ja jūs ticat Jēzum Kristum, tad uzticieties Man!” Jēzus saka: „Neviens nevar kalpot diviem Kungiem.” (Mt 6, 24) Ir nepieciešams izšķirties. Un tik tiešām, ka Dievs uzdod mums šo jautājumu, jo mēs mazliet vilcināmies.

Brāļi un māsas, mēs esam vienreiz izšķīrušies, ka sekosim Kristum un atteiksimies no ļaunā, iesim Dieva nolikto ceļu un pildīsim Tā baušļus. Mēs vēlamies iet paklausības ceļu. Kaut arī grēcīgs ceļš liekas īsāks un vienkāršāks, lai iegūtu to, ko mēs vēlamies. Dažkārt mēs nonākam tādā situācijā, un Dievs tad mums jautā, kurā pusē mēs stāvam. Seko paklausības ceļam. Es zinu, un to es atkārtēju apzināti, ka grēka ceļš liekas vienkāršāks un īsāks, lai dabūtu to, ko mēs vēlamies. Taču mums ir jābūt skaidram tam, ka mēs nevaram kalpot diviem kungiem. Mūsu Kungs un Meistars ir Jēzus Kristus, un mums ir jāiet Viņa noliktais ceļš.

Kādu citu reizi Dievs uzdod pravietim Elijam jautājumu (1.Ķēniņu 19, 9-18). Elija noslēpās kādā no alām. Dievs nāca pie viņa un jautāja: „Ko tu te dari, Elija?” Un Elija atteica: „Degtin es esmu dedzis savā centībā tam Kungam, Dievam Cebaotam; jo tavu derību Izraēla bērni ir atmetuši un tavus altārus viņi ir sadragājuši un tavus praviešus ar zobenu nokāvuši un es vienīgais esmu atlicis. Un viņi tiko pēc manas dzīvības, lai to man atņemtu.” (1.Ķēniņu 19, 9.10) Taču Dievs viņam attiecīgi atklāja: „Elija, ko tu te dari? Tu esi man vajadzīgs, lai strādātu manā labā. Ej

3876 ticības brāļi un māsas varēja piedalīties pirmapustuļa dievkalpojumā.

*Paļausimies uz Dievu
un sekosim Viņam,
kaut arī nesaprotam
Viņu, bet darīsim to
mūsu ticības dēļ.*

atpakaļ un strādā. Izpildi savu uzdevumu, un tad tu redzēsi, ka Es esmu ar tevi. Un Es tevi svētīšu.”

Mīļie brāļi un māsas, tas ir spēkā ne tikai amatnesējiem, bet arī mums visiem. Mēs vēlamies kalpot tam Kungam, taču dažreiz liekas, ka mums nav panākumu, ka viss mūsu darbs ir veltīgs. Mēs vēlamies kalpot tam Kungam, taču mēs nevaram atpazīt mūsu darba augļus. Dažkārt mums ir sajūta, ka mēs esam palikuši vienīgie, kas kaut ko dara, un pārējie jau ir atkāpušies. Tad arī mums nāk prātā doma visu atstāt un pamest, kā ir. Šodien nāk Dievs pie mums un jautā: „Hei, ko tu te dari? Ej laukā no savas alas, tu esi man vajadzīgs, Es vēlos, lai tu man kalpotu!” Varbūt mēs arī ielienam savās alās tāpēc, ka esam vilušies savos brāļos vai māsās. Tad mēs vēlamies palikt vieni paši un vairs

nevēlamies neko dzirdēt par tiem. Tad Dievs sauc mūs: „Ej laukā no savas alas! Ko tu te dari? Nāc atpakaļ Dieva bērnu kopībā! Es esmu kopā ar tevi, Es esmu tavā draudzē, Es esmu jūsu vidū, nāc atpakaļ kopībā!”

Arī Jēzus uzdeva dažus jautājumus. Kādu reizi mācekļi bija kopā ar Jēzu jūrā, un iestājās vētra (Lk 8, 22-25). Jūs jau pazīstat šo notikumu un zināt, ka Jēzus gulēja laivas galā. Mācekļi iesāka kliegt, jo tiem bija lielas bailes, viņi domāja, ka aizies bojā. Tad Jēzus jautāja tiem: „Kur ir jūsu ticība?” (25.pants) Brāļi un māsas, tas ir jautājums, kuru Kungs mums bieži uzdod. Dažreiz mēs nonākam tādā situācijā, no kuras neredzam vairs izeju. Mēs sākam domāt par to un lūgt; taču mēs nesaņemam atbildi, nesaņemam izskaidrojumu vai izeju. Mēs nevaram vienkārši izprast Dieva rīcību. Tad

Dievkalpojumu kuplināja koris un mazais stīgu orķestris.

Dievam, žēlastības Dievam un, kaut arī mēs neko nesaprotam no tā, kas notiek mūsu priekšā un kas vēl notiks nākotnē, un mums nav nekādas sajēgas, kā mēs varēsim visas šīs problēmas atrisināt un iziet no dažādām situācijām, paļausimies uz Dievu un sekosim Viņam, neprasot paskaidrojumus, vienkārši - balstoties mūsu ticībā.

Nākamais jautājums, ko Viņš uzdeva saviem mācekļiem, bija: „Par ko jūs runājāt ceļā?” (Mk 9, 33) Pēc šī jautājuma mācekļi nokaunējās. Jo tie ceļā bija strīdējušies par to, kurš no viņiem ir tas lielākais. Protams, Jēzus

jau zināja atbildi un varēja šo jautājumu pat neuzdot. Taču Viņš vēlējās, lai tie apzinātos, ka rīkojušies nepareizi.

Tas ir arī Jēzus jautājums līgavai, savai baznīcai: „Par ko jūs sarunājāties ceļā uz debesu Jeruzalemi?” Ar šo jautājumu mums vajadzētu pavisam nopietni nodarboties. Brāļi un māsas, par ko mēs runājam? Ar savu dzīves partneri, mūsu ģimenē, draudzē, kur mēs varētu runāt par visu, bet vai mēs runājam par mūsu baznīcu? Ko mēs runājam par saviem amatnesējiem? Ko runājam par saviem brāļiem un māsām? Ko runājam par Dievu? Kā mēs runājam par Viņu? Veids un mīmika, tas, kā mēs žestikulējam, un mūsu sarunas saturs nosaka atmosfēru mūsu laulības dzīvē, ģimenē,

mums ir divas iespējas: vai nu mēs padodamies, vai pilnīgi uzticamies Dievam. Un tāpēc Dievs jautā arī mums: „Kur ir jūsu ticība? Jūs taču ticat, ka Es esmu visvarens, jūs taču ticat, ka Es esmu žēlastības Dievs, jūs taču ticat, ka Es esmu mīlestības Dievs. Tā taču ir tava ticība! Kāpēc tu neuzticies man? Ielieciet vienkārši jūsu garu Manās rokās un paļaujieties uz Mani! Es jūs vedīšu.”

Es zinu no savas pieredzes, ka tas, protams, nav tik vienkārši. Mēs labprāt dzirdētu izskaidrojumus, un mēs vēlētos, lai Dievs vienmēr mums dotu atrisinājumu. Tā būs ar mani arī nākotnē. Taču Dievs mums nepasaka vairāk kā tikai: „Paļaujies uz mani!” Mani mīļie brāļi un māsas, tā ir mūsu ticība. Mēs ticam Dievam, visvarenajam, mīlestības

Aprīnča apustuļa palīgs Robert M. Nsamba tika aicināts līdzkalpot (pa kreisi) Svētā vakarēdiena svinēšana (augšā)

draudzē. Tāpēc ir ļoti svarīgi būt skaidrībā par visu, ko mēs runājam. Bērni dzird, par ko mēs runājam, un viņi uzņem katru mūsu vārdu. Būsim piesardzīgi un koncentrēsimies tikai uz pareizām lietām. Nodarbosimies ceļā uz debesu Jeruzalemi ar jautājumu: „Par ko mēs runājam?”

Apskatīsim vēl vienu jautājumu, kuru arī mums uzdod Kungs Jēzus: Jēzus parādījās Pāvilam un jautāja: „Kāpēc tu vajā mani?” (Apustuļu darbi 9, 4) Tas bija īpašs jautājums. Jēzus vēlējās pateikt skaidri: to, ko tu dari manam brālim vai māšai, to tu dari man. Mūsu Tēvs debesīs uzdot šo jautājumu arī mums: „Kāpēc tu mani vajā?” Protams, tas nav mūsu nodoms vajāt mūsu brāļus un māšas. Tas nav tas, ko Dievs mums vēlas pateikt. Ja Viņš uzdod šo jautājumu, tas nozīmē to, ka mums ir jāapzinās, ka to, ko mēs darām savam tuvākajam, mūsu brālim vai māšai, tas ir, Viņa bērniem, to mēs darām arī Viņam.

Izskaidrošu to citādi. Ja mēs izšķiramies par to, kā mēs izturēsimies pret mūsu tuvāko, ja mēs izšķiramies, kā mēs izturēsimies pret brāli un māsu Kristū, kā mēs vēlamies ar viņu runāt, ko mēs viņam vēlamies izdarīt, tad mums nav jāpatur prātā tas, ko viņi ir darījuši mums. Vispirms mums ir jāpadomā, ko Jēzus ir darījis mūsu labā un kā Viņš rīkotos ar mums. Tad mēs varam izšķirties, kā mēs attiecāmies pret savu tuvāko. Tavs tuvākais ir tevi ievainojis, un tu tagad esi

dusmīgs uz viņu? Atceries, Jēzus tev ir piedēvis! Padomā par visu to, ko tu esi jau darījis, jo katru reizi nāca Jēzus un teica: „Es tev piedodu!” Padomā vienmēr par to un ļauj tam visam darboties sirdī. Un tad izšķiries, kā tu apiesies ar savu tuvāko. Tu esi vilies, jo tavs tuvākais ir tev apsolījis palīdzēt un nav palīdzējis? Tu esi noskumis, jo viņš ir teicis sliktas lietas par tevi? Apstājies un padomā, pirms reaģē. Padomā par sevi un savu izturēšanos: cik bieži tu esi apsolījis savam Kungam un neesi varējis turēt savu solījumu? Cik bieži tu esi sadusmojies, ka Viņš nav uzklusījis tavu lūgumu? Un kā tad Viņš reaģēja? Ja mēs pārdomājam visas šīs lietas, tad varam izšķirties par to, kā labāk mums izturēties pret savu tuvāko.

Redziet, brāļi un māšas, tie ir tikai nedaudzi jautājumi, kurus mums uzdod Svētais Gars. Nesīsim šos jautājumus savās sirdīs. Tas ir mūsu pestīšanas labā. Un Jēzus atbilde ir vienmēr tāda pati: „Neatkarīgi no tā, kas arī notiek, neatkarīgi no tā, kur tu esi, nāc! Es mīlu tevi, Es piedodu tev, Es vēlos tevi glābt. Seko man līdz beigām. Ar manu palīdzību tu varēsi to paveikt.”

Pēc aprīnča apustuļa līdzkalpošanas pirmapustulis teica: „Kur ir tavs Dievs? Dieva klātesamību mēs varam vienmēr piedzīvot svētajā vakarēdienā. Mēs svinam svēto vakarēdienu, pieminot Jēzus Kristus upuri. Domā par to,

Svētā vakarēdiena svinēšana (augšā)
Pirmapustulis ieceļ apustuļus Daniel
Ooko Ochogo un Cosmas Barasa
Wanjala (pa labi)

ka Viņš tavā vietā bija pie krusta! Kur ir Jēzus šodien? Viņš iestājas par tevi pie Dieva žēlastības troņa savā žēlastībā un mīlestībā. Viņš piedod tavus grēkus un vainas.

Kur ir Jēzus? Viņš ir caur svēto vakarēdienu mūsu vidū. Kur ir Jēzus? Viņš stāv taviem brāļiem un māsām blakām. Svētā vakarēdiena laikā mēs varam redzēt, ka maniem brāļiem un māsām ir tā pati žēlastība un tiek dota tā pati hostija. Viņš saka man: „Es esmu tev piedēvis. Es mīlu tevi. Es doodu tev savu miesu, Es doodu tev savas asinis.

Un manam brālim un manai māsai Viņš saka un dāvā to pašu.

Tagad mēs zinām, kur ir Jēzus, un Viņš jautā mums: „Kur jūs esat?” Nevilcinies! Nāc pie Jēzus, Viņš vēlas arī tev piedot. Varbūt mēs savās domās jau bijām kādu gabalu attālinājušies no Kunga. Nāc atpakaļ! Jā, mēs vēlamies Viņam kalpot, jā, mēs vēlamies uzticēties Viņam neatkarīgi no tā, kas notiek!

Varbūt mūsu runa nebija no labākajām. Uzmanīsimies, par ko mēs runājam! Varbūt mums vajadzēja citādi izturēties pret mūsu brāļiem un māsām. Nāc, caur svēto vakarēdienu visu ir iespējams vērst par labu. Mēs visi saņemsim to spēku, kas mums ir nepieciešams.”

PAMATDOMAS

- Svētais Gars ielūdz mūs tuvoties Dievam, paļauties uz Viņu un kalpot Viņam.
- Mūsu izturēšanās pret tuvāko nosaka mīlestība, ko Kungs mums deva.
- Mūsu vārdi atspoguļo to labo, ko Dievs mums ir devis un dara mūsu labā.

JĒKABS AR VILTU IEGŪST PIRMDZIMTĀ SVĒTĪBU

1. MOZUS 25, 29–34 UN 27

Ēzavs un Jēkabs bija dvīņu brāļi. Ēzava, kas bija vecākais, ādu klāja bieza spalva. Viņš bija liels mednieks, lauku cilvēks. Jēkabs bija ar gludu ādu. Viņš labprātāk dzīvoja telts tuvumā. Īzaks, viņu tēvs, iemīlēja Ēzavu, jo tā medījumi viņam ļoti garšoja. Turpretī Jēkabs bija mātes Rebekas mīlulis.

Kādu dienu Jēkabs izvārija lēcu virumu, kad viņa brālis Ēzavs atgriezās no lauka. Tas bija noguris un vēlējās, lai Jēkabs dotu viņam ēst šo virumu. Bet Jēkabs teica: „Pārdod man papriekš savu pirmdzimtību.” Ēzavs viņam atbildēja: „Es mirstu no izsalkuma, ko man tur līdz pirmdzimtība?” Pirmdzimtā svētība viņam bija vienaldzīga. Ēzavs apmainīja savu pirmdzimtību pret lēcu virumu, un Jēkabs pasniedza tam maizi un lēcas. Kad Īzaks kļuva vecs un viņa acis tik tumšas, ka tas vairs nevarēja redzēt, tad tas aicināja savu vecāko dēlu Ēzavu un

sacīja tam: „Es esmu vecs tapis, un es nezinu, kad miršu. Tādēļ ņem savus ieročus, savu bultu maku un savu loku un izej laukā, un medi man medījumu. Sagatavo man azaidu tā, kā man patīk, un cel man to priekšā; jo es gribu ēst un tad tevi svētīt, pirms es mirstu.” Bet Rebeka dzirdēja šos vārdus. Un, kad Ēzavs devās uz lauka, tad Rebeka pasauca savu dēlu Jēkabu sānis un izstāstīja, ko tā ir dzirdējusi. Tā aizsūtīja viņu pie ganāmpulka, lai tas paņem divus labus kazlēnus. Viņa nolēma tos sagatavot azaidam Jēkaba tēvam tā, kā viņam garšo. Un tad Jēkabam tas būtu jāaiznes tēvam, lai tēvs svētītu viņu un nevis tā brāli. Jēkabs savai mātei teica: „Mans brālis Ēzavs ir spalvains, bet es esmu gluds. Kad mans tēvs mani aptaustīs, tad es viņa acīs kļūšu par krāpnieku un likšu pār sevi nākt lāstam un ne svētībai.” Tad viņa māte atbildēja: „Dari, ko es tev teicu.” Jēkabs aizgāja un atnesa savai mātei kazlēnu, un tā sagatavoja azaidu, kā tas patika viņa tēvam. Tad Rebeka paņēma Ēzava drēbes, sava vecākā dēla svētku drēbes, un uzgērba tās savam jaunākajam dēlam, bet kazlēna

ādas tā aplika ap viņa rokām un kaklu. Un viņa sava dēla rokās ielika viņas gatavoto azaidu un maizi. Tad Jēkabs gāja pie sava tēva. Tas jautāja viņam: „Kas tu esi?” Jēkabs atbildēja: „Es esmu Ēzavs, tavs pirmdzimtais dēls. Es esmu darījis, kā tu man sacīji. Celies, atsēdies un ēd no mana medījuma, ka tu mani vari svētīt.” Tad Īzaks jautāja savam dēlam: „Kā tu esi tik ātri to dabūjis, mans dēls?” Viņš atbildēja: „Tas Kungs, tavs Dievs, man lika to dabūt.” Tad Īzaks lika Jēkabam nākt tuvāk, lai to aptaustītu un secinātu, vai tas patiesi ir Ēzavs. „Balss ir Jēkaba, bet rokas ir Ēzava rokas,” tas teica. Un viņš to neatpazina. Īzaks ēda un dzēra. Tad viņš apkampa Jēkabu un sajuta Ēzava drēbju smaržu, un svētīja viņu: „Patiešām, mana dēla smarža ir kā lauka smarža, ko Dievs ir svētījis. Lai tad Dievs dod tev no debesu rasas un no zemes treknuma, un daudz labības, un svaiga vīna. Un tautas lai kalpo tev, un ciltis lai zemojas tavā priekšā, un pats kļūsti pavēlnieks taviem brāļiem; tavas mātes dēli lai zemojas tavā priekšā; nolādēts ir tas, kas tevi lād, un svētīts lai ir tas, kas tevi svētī!” Un, tikko Īzaks bija pabeidzis svētīt savu dēlu Jēkabu un Jēkabs bija iznācis no sava tēva telts, tā Ēzavs, viņa brālis, nāca no medībām un

sagatavoja azaidu, un ienesa to savam tēvam.

„Kas tu esi?” jautāja Īzaks.

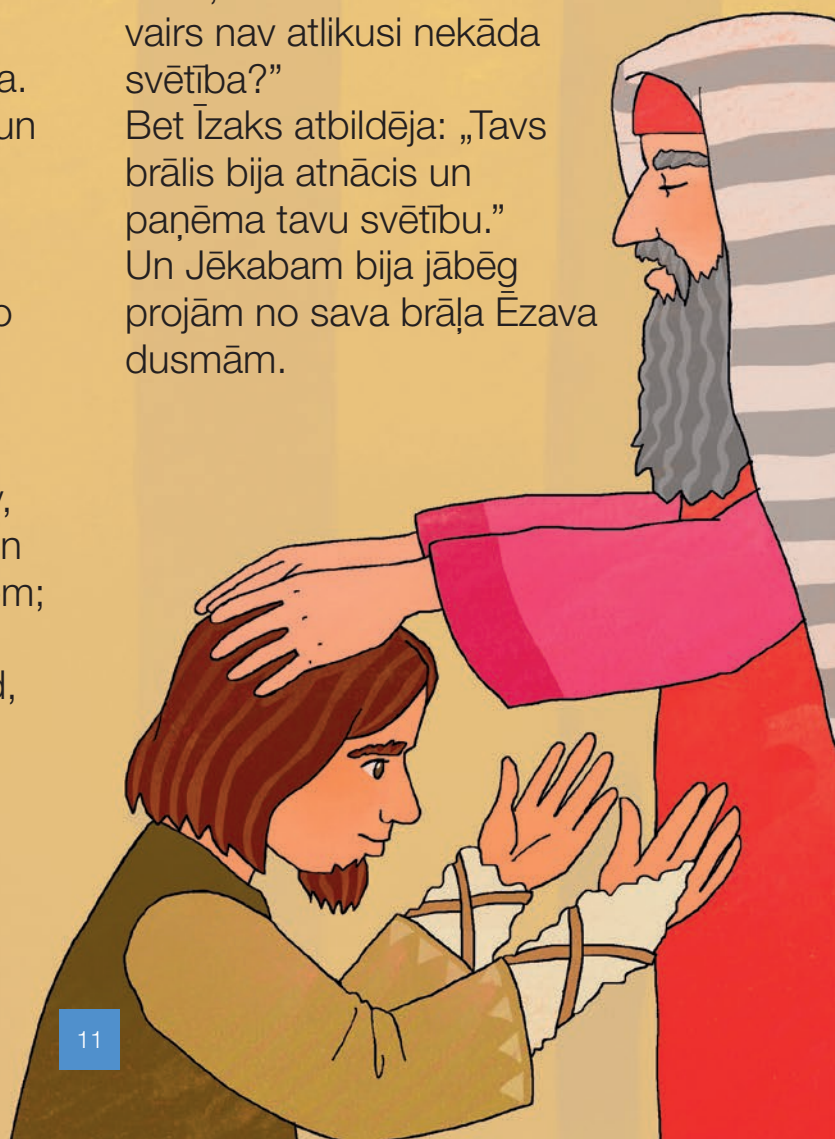
Viņš sacīja: „Es esmu tavs vecākais dēls Ēzavs.”

Tad Īzaks izbijās un sacīja: „Kas tad bija tas, kas bija medījis medījumu un atnesis man, un es ēdu pirms tavas atnākšanas, un es viņu jau esmu svētījis, un tas arī paliks svēts?”

Kad Ēzavs dzirdēja sava tēva vārdus, tad tas stiprā balsī sāka kliegt un bija dziļi sarūgtināts. Un viņš teica savam tēvam: „Svētī arī mani, mans tēvs! Vai tev vairs nav atlikusi nekāda svētība?”

Bet Īzaks atbildēja: „Tavs brālis bija atnācis un paņēma tavu svētību.”

Un Jēkabam bija jābēg projām no sava brāļa Ēzava dusmām.

CIEMOS PIE VERAS SINGAPŪRĀ

Mans vārds ir Vera Kloja, es dzīvoju ar saviem vecākiem Singapūrā. Singapūra ir neliela valsts Dienvidāzijā. Tā ir pazīstama kā finansiāls un tūrisma centrs.

2011. gada 1. decembrī es piedzimu jaunapustuliskajā ģimenē. Mana tēva vārds ir Harijs, un manas mātes vārds ir Nesila. Es mīlu viņus

abus. Mans tētis ir priesteris; viņš strādā bankā. Mana māte palīdz klientiem no Eiropas valstīm iegūt ieceļošanas atļaujas.

Īsi pirms manas septītās dzimšanas dienas mani vecāki uzdāvināja man zaķīti. Tā ir vislabākā dāvana, kādu es esmu saņēmusi. Es viņu nosaucu par varavīksni, kaut gan viņš nav krāsains, bet gan tikai brūngani balts.

Es apmeklēju meiteņu skolu. Darba dienās es braucu kopā ar saviem vecākiem autobusā, mans tētis un es izkāpjam netālu no manas skolas, un es tad eju kājām līdz skolai. Tad mēs brokastojam kopā skolas priekšelpā, pirms sākas manas nodarbības.

Manā skolā mēs runājam par dažādām kultūrām un tiekam mudināti un iedrošināti svētku reizēs uzvilkt skolas uniformas vietā mūsu tradicionālos tērpus. Ķīnas Jaunā gada svētkos šogad es vilkšu savu CheongSam tērpu.

Mūsu dzīvoklī ir trīs guļamistabas, un, kaut arī man pašai ir sava guļamistaba, es labprātāk guļu pie saviem vecākiem. Pirms mēs vakarā dodamies gulēt, mēs lūdzam Dievu, tad mazliet papļāpājam un novēlam cits citam labu nakti.

Mūsu dievkalpojumi notiek vienā no viesnīcām. Tur mūsu baznīca irē sanāksmju telpu pirmajā stāvā. Agrāk es biju vienīgais bērns draudzē. Es priecājos, ka pēdējo piecu gadu laikā ir nākuši klāt vēl pieci bērni; katru svētdienu mums notiek arī svētdienas skola.

Šogad kādā sestdienā mēs bijām aizgājuši uz iepirkšanās centru, un mani vecāki nopirka man vijoli. Mana mamma vēlas iemācīt man spēlēt vijoli. Es spēlēju arī flautu un ksilofonu un dziedu skolas korī.

Dažkārt mana mamma un es gatavojam kopā ēdienu. Es labprāt ēdu sīpolomleti. To es ēdu tad, kad mani

vecāki ēd to, ko es nevēlos ēst, piemēram, gaļu. Vai arī es palūdzu mammai pagatavot savu mīļāko ēdienu: viņa gatavo vislabāko ēdienu pasaulē.

Attēls: ©JenkoAtaman - stock.adobe.com

Baznīca saka „jā” dzīvībai

Ģimenes plānošana un kontracepcija ir abu partneru izvēle. Taču baznīca piedāvā palīdzību, izšķirīgā situācijā paliekot pie izvēles nenogalināt radušos dzīvību.

Pamats tam ir Jaunapustuliskās baznīcas pozīcija, kas atspoguļota Community žurnāla (1/2021 un 2/2021) rakstā „Sākums un beigas cilvēka dzīvei”. Turpmākais iztirzājums vispirms attiecas uz atsevišķu metožu efektivitāti. Drošība un blakusiedarbības netiek detalizēti analizētas, un tam ir nepieciešams papildu apskats.

Šis apskats nevar aizstāt speciālista ieteikumus, it īpaši par atsevišķām metodēm, kas varētu ietvert risku veselībai, piemēram, lietojot kontracepciju.

Nedrīkst aizmirst arī atšķirīgas kultūras un sabiedrības realitātes, kam tiek pakļautas izvēlētās metodes. It īpaši tad, kad tiek runāts par tradicionālās medicīnas metodēm. Metodes, kurām nav zinātniska pamatojuma, šeit netiek apskatītas.

Hormonālie līdzekļi kā kontracepcijas paveids bieži vien ir ar vairākiem iedarbības mehānismiem un iejaucas dažādās bioloģiskā cikla vietās (piemēram, ovulācijas kavēšana un apaugļotas olšūnas ligzdošanas traucēšana).

Visi apgalvojumi drīkst pamatoties tikai uz medicīniskām atziņām un studiju rezultātiem.

Metožu iedarbības veids

Profilakse var notikt dažādā veidā. Nomācot ovulāciju vai liekot tai šķēršļus, var kavēt olšūnas apaugļošanu (A). Citas metodes (B) traucē apaugļotas olšūnas tālāko attīstību. Pie vēl citām metodēm (C) iedarbība ir būtiski atkarīga no laika.

Par būtisku kontracepcijas metodes iedarbību ir jākonsultējas pie speciālista. Piemēram, var jautāt, vai tiks traucēta apaugļošanās. Svarīgas norādes kontracepcijas līdzekļu lietošanā ir atrodamas produkta un ražotāja dotajā informācijā jeb instrukcijā.

(A) Apaugļošanās kavēšana

Ovulācijas nomākšana

Ievadot noteiktus dzimumhormonus (piemēram, tabletes,

plāksterus vai preparātus, kuri tiek ievadīti makstī vai dzemdē (spirāle)), ķermeņa hormonu vadība tiek tā pārveidota, ka vairs netiek aktivizēta ovulācija.

Šī iedarbība ir tā saucamā kombinētā (estrogēnā un progestīnā), bet ir arī daži tikai progestīnu saturoši kontracepcijas līdzekļi.

Hormonālās kontracepcijas primārā iedarbība ir ovulācijas nomākšana, bet sekundāri tā, piemēram, veido gļotu aizbāžņus uz dzemdes kakla, pārveido dzemdes gļotādu, padarot, cik iespējams, grūtāku olšūnas implantāciju.

Svarīga norāde: hormonu preparāti ir ļoti droši līdzekļi, lai kavētu apaugļošanu. Priekšnoteikums gan ir korekta to lietošana, kā arī traucējošo faktoru novēršana, piemēram, mijiedarbība ar atsevišķiem medikamentiem, kas kavē uzņemšanu caur zarnu traktu vai arī paātrina sadalīšanos aknās, tādējādi vājinot vai traucējot hormonu preparātu iedarbību.

Piezīmes par zīdīšanu: arī zīdot tiek ietekmēta ķermenī esošo hormonu darbība, kur ovulācija reti kad tiek pārtraukta. Taču tā nevar būt droša, līdz ar to nav pieskaitāma pie pretapaugļošanās metodēm.

Veidot barjeras

Kā barjermetodes tiek apzīmēti tie piesardzības paņēmieni, kuri kavē sēklas šūnu un olšūnas saplūšanu jeb apaugļošanu. Noderīga tradicionālās medicīnas prakse ir šāda:

- Lietot prezervatīvu vīrietim vai sievietei, kas turklāt ir lieliska aizsardzība pret venēriskām slimībām.
- Dzemdes kakla vāciņš vai diafragma (silikonvāciņš dzemdes kaklam).
- Sievietes sterilizācija (olvada nosiešana).
- Vīrieša sterilizācija (sēklvada nosiešana).

Spermatozoīdu neitralizēšana

Var lietot maksts krēmus, svecītes vai skalošanu, kuros lietotās vielas var nogalināt spermatozoīdus makstī. (Piezīme: kā visdrošākā metode ir ieteicama kombinācijā ar prezervatīvu).

levērot distanci

Pēc ovulācijas olšūna var apaugļoties nākamajās 12 (līdz 24) stundās. Šo fāžu noteikšanai tiek pielietotas vairākas metodes:

- Kalendāra metode („Knaus Ogino” ovulācijas noteikšana, izmantojot cikla kalendāru).
- Temperatūras metode (ovulācijas noteikšana ar ķermeņa temperatūras mērīšanu).
- „Aprēķināšanas metode” (ovulācijas noteikšana, novērtējot maksts sekrēciju).
- Simptomālā termo metode (kombinēta temperatūras un aprēķinu metode).
- Pārtrauktais dzimumakts (Koitus interruptus): penis tiek nošķirts no spermas ievadīšanas makstī. (Piezīme: ļoti nedroša metode!)

Tādējādi vai nu šajā auglīgajā apaugļošanās fāzē pāris atturas no kopības, vai arī šajās dienās lieto, piemēram, prezervatīvu.

(B) Kavēt tālāko attīstību

Bloķēt olšūnas ieligzdošanos

Apaugļošanās, kas nozīmē spermatozoīda un olšūnas saplūšanu, notiek olvadā. Embrijs tad piecas dienas ceļo pa olvadu līdz dzemdei. Lai varētu attīstīties tālāk, embrijam ir jāieligzdojas dzemdes sienā. Tas ir ļoti sarežģīts process. Nereti tas noved arī pie embrija zaudēšanas. Šo ieligzdošanos traucē pretapaugļošanās metodes. Embrijs tad nevar vairs tālāk attīstīties un mirst.

Pie šīm pretapaugļošanās metodēm pieder dzemdes kakla spirāles, kuras ir varu vai zeltu saturošas, un hormonālie pretapaugļošanās līdzekļi.

Embrija atdalīšana

Pārtraucot apaugļošanos var tik pārtraukta arī izdevusies embrija ieligzdošanās tālāka attīstība. Parasti nāk palīgā šādas metodes:

- Apaugļošanās pārtraukšanas līdzeklis parasti ir mifepristons (spontānā aborta izraisītājs ar antihormonālu iedarbību).

- Ķirurģiska iejaukšanās apaugļošanas pārtraukšanai (embrija izņemšana vai augļa izņemšana no dzemdes, to nokasot).

(C) Metodes, atkarīgas no laika ilguma

Sākotnēji tika noteikts, ka hormonālajiem kontracepcijas līdzekļiem ir vairākas iedarbības. Jau pieminētajiem (A) un (B) var skaidri pateikt to būtisko darbības veidu. Bet šeit pieminētajai metodei tās iedarbība ir atkarīga no laika perioda. Tāpat šeit nevar droši pieņemt, ka ovulācija ir nomākta.

- Trīs mēnešu injekcijas, kuras satur dzeltenos asins ķermenīšus, tiek lietotas visas pirmās divpadsmit nedēļas. Pēc tam ir iespējama apaugļošanās, bet vienlaicīgi var arī tikt nomākta embrija ieligzdošanās dzemdes sienā.
- Avārijas kontracepcija - tās lietošana pirms apaugļošanās nozīmē, ka ovulācija tiek nobīdīta par vairākām dienām, līdz ar to nevar notikt apaugļošanās. Vairākas farmaceitiskās firmas to redz tikai un vienīgi kā šo substāncu - levonorgesterla un ulipristalācētāta - iedarbību. Uzņemot tos pēc apaugļošanās, šo tablešu iedarbības vairs nav. Tāpēc var secināt, ka tālāka apaugļotās olšūnas ieligzdošanās un attīstība vairs nav ietekmējama. Datu bāze, kurā balstās farmaceitiskās firmas, ir ļoti niecīga.

Novērtēšana

Saskaņā ar pamatapgalvojumiem, kad nav jānogalina neapaugļotās olšūnas, var tikt pielietotas visas tās metodes, kuru būtiskā iedarbība balstās uz olšūnu apaugļošanās traucēšanu.

Metodes, ar kurām var būtiski traucēt embrija ieligzdošanos dzemdes sienā vai kuras veicina apaugļošanās pārtraukšanu, vajadzētu noraidīt.

Metodes, ar kurām traucē olšūnas apaugļošanos vai tās tālāku attīstību, ir kritiski jānovērtē. Ļoti dažādi tiek novērtēta metode – avārijas kontracepcijas tablešu

Attēls: ©Wayhome Studio - stock.adobe.com

lietošana. Farmaceitisko firmu izteikumi, ka šīs metodes lietošana ir nekaitīga, jāuzlūko kritiski. Šīs metodes kritiķi uzskaitīto izmēģinājumu skaitu uzskata par nepietiekamu.

Jaunapustuliskās baznīcas nostāja kontracepcijas jautājumā

Jaunapustuliskā baznīca nevar izteikt detalizētus ieteikumus tēmai par ģimenes plānošanu, balstoties uz dažādiem kulturālajiem un individuālajiem apstākļiem. Bet vispārēja baznīcas nostāja šajā jautājumā ir šāda:

- Ģimenes plānošana (dzimstības regulēšana) pamatā ir laulātā pāra jautājums.
- Dzimstībai ir Dieva veltība un no Dieva veltības kā abu laulāto partneru savstarpējā mīlestība. Cilvēkam ir pienākums apieties apzinīgi un atbildīgi ar savām dzimstībai. Tanī ietilpst arī izšķiršanās par to, vai laulātais pāris vēlas bērnus un cik daudz.
- Bērnu dzimšana var tikt regulēta ar pretapaugļošanās līdzekļiem.

- Baznīcai nav iebildumu pret tādu pretapaugļošanās līdzekļu, kuru būtiskā iedarbība ir novērst olšūnas apaugļošanu, lietošanu. Taču baznīca noraida līdzekļus un metodes, kuras var traucēt jau apaugļotas olšūnas attīstību, kas nozīmē arī tās nogalināšanu.
- Pretapaugļošanās metodes iedarbības sekas var noskaidrot pie ārsta speciālista. Norādes par pretapaugļošanās līdzekļu iedarbību var atrast arī farmaceitisko firmu un producentu norādījumos jeb pamācībās par attiecīgo līdzekļu pielietošanu.
- Prezervatīvu lietojums dzimstības regulēšanā vienlaicīgi pasargā arī no dažādu venērisko slimību pārnesēšanas, piemēram, AIDS.

Kopsavilkums

Baznīca saka „jā” dzīvībai. Ģimenes plānošana ir laulātā pāra jautājums, tomēr baznīca noraida tās dzimstības regulēšanas metodes un līdzekļus, kuri izraisa apaugļotas olšūnas nogalināšanu. Radusies dzīvība savā attīstībā nedrīkst vairs tikt iespaidota.

iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Izdevējs: Peter Johanning

Attēls: Oliver Rütten

I Kopība ir ceļš un mērķis

Trenēties ticīgo kopībā mūžīgai kopībai ar Dievu: tā pirmapustulis saprot pestīšanu un gatavošanos kopībai ar Kristu. Tas, ko tas nozīmē praksē, tiek atspoguļots 2021. gada intervijā ar pirmapustuli.

Aprīnķa apustuļu sanāksme, Vasarsvētku dievkalpojums un tagad nesen notikusī intervija - šīs tēmas pirmapustulim Žanam Lukam Šneideram ir ļoti svarīgas. Kādu pestīšanas atziņu kopj Jaunapustuliskā baznīca? Un kādas konsekvences izriet no dievkalpojumu apmeklēšanas?

Tomēr šeit netiek domāts tas, lai tiktu palielināts dievkalpojumu apmeklētāju skaits. To pirmapustulis nav sludinājis savos pēdējos dievkalpojumos, bet gan paudis savas domas jau īsi pirms stāšanās amatā, kas notika 2013. gadā: „Kā apustulis un vēstnesis Kristus vietā es saku - mēs necināmies par Jaunapustuliskās baznīcas izdzīvošanu, bet cīnāmies par Kungu Jēzu Kristu.” Un kā galveno uzdevumu pirmapustulis saskata līgavas draudzes sagatavošanu Kristus atnākšanai.

Nevis bēgšana, bet gan piepildījums

Dzīvot mūžīgi un pilnīgā harmonijā ar Dievu un nebeidzami atklāt jaunus aspektus Dieva godībā - tā pirmapustulis ieskicē priekšstatu par pilnīgo atpestīšanu, kā to ir teicis Jēzus Kristus Jaunajā Derībā.

Šī perspektīva ietver daudzus aspektus: „Atbrīvošanu, izglābšanu, pasargāšanu, piedošanu, uzvaru vai atpestīšanu.” - to visu savā intervijā piemin mūsu pirmapustulis. Taču atsevišķu aspektu izcelšanā varētu slēpties briesmas, proti, ticīgie varētu mēģināt sevi izolēt no pasaules. Vai arī misijas darbs vairs nebūtu motivēts tikai ar mīlestību, bet gan kā līdzeklis mērķim, lai iespējami ātri aizbēgtu no šīs pasaules.

„Jaunapustuliskie kristieši” baznīcas vadītājs definē pestīšanas izpratni, „zemes eksistenci uzlūko kā posta ieleju, kurai cilvēks ir nosodīts iziet cauri. Taču tas, ko tie vēlas, ir dzīvot mūžīgi ar Dievu. Mūsu dzīves laiks uz zemes ir žēlastības laiks, ko Dievs mums novēl, lai mēs priekos un bēdās spētu sagatavoties mūžīgai kopībai ar Viņu.”

Kopība ar Dievu

Šī gatavošanās vispirms notiek individuāli: „Mums ir jātic Jēzum Kristus, jāpiedzimst no ūdens un Gara un jāsaņem

Kristus miesa un asinis.” Taču pamatnosacījumi arī nav pietiekami: te tiek runāts par to, lai ļautu Dievam sevi svētīt. Un tāpēc dievkalpojumu apmeklēšana spēlē centrālo lomu.

Jo „piedaloties dievkalpojumā, ticīgais tiek stiprināts savās personiskajās attiecībās ar Dievu”. Tāpat „caur Svēto Garu inspirēts sprediķis stiprina ticību drīzai Jēzus Kristus atnākšanai. Lūgšanā „Mūsu Tēvs” tiek izcelta vēlme būt kopībā ar Dievu.” Un visbeidzot „lūgšana atbrīvo no grēka nastas. Cienīga dalība svētajā vakarēdienā stiprina cerību un baro dievišķo dzīvību, ko cilvēks ir saņēmis savā atdzimšanas brīdī.”

Kopība ar cilvēkiem

Dalība dievkalpojumā gatavo ticīgo arī uz to, lai tas varētu dzīvot kopā ar citiem cilvēkiem Dieva valstībā. Jo arī draudzē ticīgais nonāk kopībā ar citiem cilvēkiem, kurus tas tikšanās brīdī ar Dievu nav pats izraudzījis. „Viņa vajadzība komunicēt ar Dievu un būt pie Viņa ir tik stipra, ka tas spēj atrasties kopā ar cilvēkiem, ar kuriem viņš nekad nav saticies un nav veidojis attiecības.”

Kopībā evaņģēlija spēks parādās īpašā veidā: „Dievs izmanto vienu un to pašu vārdu, lai stiprinātu ticīgos to dažādās situācijās.” Turklāt „tajā brīdī, kad ticīgais skaļā balsī lūdz „Piedod mums mūsu grēkus”, viņš liecina, ka visiem ir nepieciešama žēlastība.” Un nobeigumā: „Tā kā neviens nav pilnīgs, draudzes dzīve palīdz ticīgajiem mācīties otram piedot, samierināties un pārvarēt atšķirības.”

„Es redzu savu atbildību arī tanī ziņā, lai svētku brīžos atgādinātu ticīgajiem, ka dalība dievkalpojumā ir būtiska sastāvdaļa, gatavojoties Jēzus atnākšanai,” uzsver pirmapustulis Šneiders. „Jau pamatojoties uz to, es ielūdzu visus jaunapustuliskos brāļus un māsas atkal piedalīties dievkalpojumos, kad tas būs iespējams.”

Tāpat nedrīkst aizmirst tos, kas ir slimi vai vecuma dēļ paliek mājās: „Viņi var būt pārliecināti, ka Dievs turpina rūpēties par viņiem. Un mēs lūdzam viens par otru!”

Apskats

- 02.01.2022 Gifhorna (Vācija)
- 09.01.2022 Kalgari (Kanāda)
- 16.01.2022 Ostermundigena (Šveice)
- 21.01.2022 vēl tiks konkretizēts (Angola)
- 22.01.2022 vēl tiks konkretizēts (Angola)
- 23.01.2022 vēl tiks konkretizēts (Angola)
- 06.02.2022 Kopenhāgena (Dānija)
- 24.02.2022 Ebuianga (Kenija)
- 25.02.2022 Meru (Kenija)
- 27.02.2022 Nairobi (Kenija)
- 05.03.2022 Prāga (Čehija)
- 06.03.2022 Linca (Austrija)
- 11.03.2022 Kolombo (Šrilanka)
- 13.03.2022 Kolombo (Šrilanka)
- 20.03.2022 Zolingenā (Vācija)
- 27.03.2022 Gana (Gana)

New Apostolic Church
International

